

Motto: Asi před rokem jsem potkal zlomenou dívku. Kostí měla v pořádku. Vypadalo to, že už nikdy nebude mít nikoho ráda a navždy bude v jejím srdci jenom ten, který ji už nemiluje. Tak nějak to bylo. Od té doby jsem tu dívku potkal ještě třikrát. Z toho dvakrát stejně zlomenou a teď nedávno neuvěřitelně šťastnou.
... vždycky do toho půjdeme zas a znova, rovnou a přímo po hlavě. Navenek již protřeli a nedobytí, ale uvnitř na sto padesát procent připraveni zlomit se. Zlomte všichni vaz a ať vaše kosti zůstanou v pořádku!
Asi před rokem jsem potkal zlomeného chlapce. Kostí měl v pořádku...

Otakar Faifr

„Jsem ILLE SORBO“

autor, dramaturg, herec, hlavní manažer, tajemník, bedník a jeden ze zakladatelů Geisslers Hofcomoedianten

Všechny texty jsou volně inspirovány, resp. propojeny poezií jednoho z nejvýznamnějších básníků barokní doby, Giambattisty Marina (1569-1625). Dle jeho sbírky básní dostal název i celý cyklus dialogů – Polibky.

Giambattista Marino

„Pod skvělou prací cizeléra se tají spontánní hravost, potěšení z nápadu, radost z „vynálezu“, z objevu pravého slova, cit pro smyslnou hudbu řeči. Marino chtěl překvapovat, oslnovat. Pojem poezie jako poslání je mu cizí, a přece vložil do svých výtvorů dost ze svého nitra, aby jim zůstal tippy života.“ (z předmluvy Jaroslava Pokorného k vlastnímu překladu sbírky Marinových básní)

Marino patří k nejvýznamnějším básníkům barokní doby. Cílem jeho poezie je omračovat, oslnovat. Jeho verše však uprostřed ohňostroju metafor, důvtipných kombinací a formálních hříček ožívuje čirá smyslnost i dar ryzi hudebnosti. Proto jeho verše přetrvávají, kdežto v básních jeho napodobitelů zbývá jen vyumělkovanost. Z rozsáhlého díla je třeba uvést: Rime (Verše mládí, 1602), La Sampogna (Šalmaj, 1620), La Galeria (Galérie, 1620), La Strage dei Innocenti (Vražední nevinátek, 1632 posmrtně) a rozsáhlá korespondence.

Vybrané fragmenty barokní poezie jsou určeny k zhudebnění za doprovodu klavíru. Původní text, ohromující tím, co si partneri jsou a nejsou schopni říct, se tak dostává do kontrastu se zhudebněnou a vzletlou formálně ohromující poezií (jak se to dá říct). Autorem písní je David Hlaváč.

David Hlaváč

„Jsem hráčem na klávesové nástroje a hudebním skladatelem s fatální slabostí pro divadlo.“

Vystudoval obor skladba a dirigování na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze. Hraje ve skupinách Střídmi klusáči v kulíšách višni, Lightmotif, Iris nejde s Davem nebo Kašpárek v rohlíku, zkomponoval velké množství scénické hudby pro různá divadla, a to jak pro dětská představení (Divadlo Minor, Divadlo Lampion, Jihočeské divadlo), tak i pro inscenace pro dospělé (Malé Vinohradské divadlo, A Studio Rubín, Městská divadla pražská, Městské Divadlo Zlín). Významná je také jeho spolupráce s hercem a performerem Jakubem Folvarečným (hry Ušima podzim, V pasti těla).

Jednotlivým prvkem všech dialogů jsou různé podoby partnerského vztahu v různých úrovních společnosti (profesní vztah, nevyrovnaný vztah, vztah založený na materiálnosti, tělesnosti, lži, neupřímnosti, snech, nenaplněných ideálech, nezkušenosti, vyprchávací vášni, naivitě atd.). Dialogy jsou záměrně vystavěny do podoby „nevyřčených vět“ tzv. „vnitřních dialogů“, jako by jednotlivé postavy sdělovaly svému partnerovi, co si myslí, ale v realu to sdělit nedokáží. Vzniká tak zvláštní panoptikální „kabaret nevyřčených citů“.

Vztah je obecná vlastnost konkrétního objektu nebo subjektu (entity), která se váže k jinému objektu nebo subjektu (entitě). V praxi může tato vazba nabývat nejrůznějších podob a vždy záleží na dalších okolnostech a podmínkách její existence. Obecně se může jednat buď o vazbu jednostranně působící nebo o vazbu působící oboustranně. Při posuzování jednotlivých vztahů či souvztažnosti je nutno tento fakt vždy brát do úvahy. Jedna entita může mít více různých vazeb k vícero různým entitám, vzájemné vztahy těchto entit mohou v praxi někdy tvořit velmi rozsáhlé sítě a vzájemně propletené. (zdroj: www.wikipedia.cz)

Geisslers Hofcomoedianten je divadelní společnost mladých profesionálních umělců znovuobjevující barokní kulturní dědictví českých zemí a navazující na výraznou tradici barokního divadla v Čechách. Cílem jejich dramaturgie není pouze objevovat a rekonstruovat prameny „dávno zašlé doby“, ale na základě barokních předloh a principů vytvořit současné a živé divadlo vyjadřující se k dnešku. Během jedenácti let fungování vytvořili již 16 inscenací, vydobyli si uznání publika i kritiky (nominace na inscenaci roku 2010 a 2011 v anketě Divadelních novin), s úspěchem navštívili řadu festivalů v tuzemsku i zahraničí, spolupodílili se na festivalu Theatrum Kuks, založili putovní Festival zámečkových a klášterních divadel a stali se pravidelným a stálým hostem Městských divadel pražských. O jejich úspěchu také svědčí měsíční turné po Spojených státech amerických v říjnu 2012. Více na www.geisslers.cz.

Program připravili: Kristýna Šrolová a Petr Hašek

Použity fragmenty básní G. Marina ze sbírky Polibky v překladu Jaroslava Pokorného

Grafika: www.kousekmusic.cz / fotografie: Marianna Borecká

www.geisslers.cz

Geisslers Hofcomoedianten
uvádějí

Otakar Faifr
Giambattista Marino
David Hlaváč

polibky

„Špinavé prádlo je potřeba vyprat!“

Vztahový kabaret
o muži, ženě
a jejich nevyřčených citech.

Polibky

Současná autorská hra partnerských dialogů jednoho ze zakládajících členů Geisslers Hofcomedianen, Otakara Faifra, s původní hudbou Davida Hlaváče za použití manýristických veršů Giambattisty Marina (1569-1625) pro jednoho herce, herečku, zpěvačku, klavíristu a hlas barokního klavíru.

kabaret partnerských dialogů pro vás a vaše drahé polovičky vytvořili:
Otakar Faifr (texty) / Giambattista Marino (verše) / David Hlaváč (hudba)

partnerské dialogy vedli a vedou:

Petr Hašek (režie a dramaturgie textů) / Jitka Nejedlá (scéna a kostýmy)
Vendula Holičková (zpěv) / David Hlaváč nebo Zdeněk Dočekal (klavír)

a

Ivana Machalová (Ona) / Martin Bohadlo (On)

v produkci: Otakara Faifra, Marie Kolářové a Tomáše Michálka

ve světlech: Lukáše Brindy

verše v překladu: Jaroslava Pokorného

korepetice: David Hlaváč

scénu vyrobil: Karel Kolářek

fotografie: Marianna Borecká

PR: Kristýna Šrolová

GEISSLERS
HOFCOMEDIANTEN
NOVÝ BAROKNĚ-DIVADELNÍ STYL
www.geisslers.cz

Prací program večera:

1. **Vymysli náš příběh**
– předspanková hra

10'15

2. Polibky

2'55

*Polibky, šťastní druhové,
pookřání ze všech mých zel,
jaký nektar dáváte srdci pít;
vy rosou čerství duchové,
smysly lásky, již život zněl,
co v krátký okruh svíráte mé žití;
ve vás chci okusit
sladkost, jež nehlubší je,
tolikrát, že s hlasy pokornými,
nářky přerušeny,
svým nečudňoučkým ždáním,
chaboučkým zasténáním,
hle, rubín k rubínu, Amor sblíží dvě šije
a duši nejednu v jedlých ústech skryje.*

3. **Utečeme!** – svlékací fantazie

7'20

4. Téma 3

1'45

*Teď vlahý, lehký větříček,
teď draz, úsměv na lících,
vzdu kladou polibku nevstisklému.
Často jediný polibek
pije vzdech, slova, pláč i smích;
polibek často zdvojí se a svému
dvojníku vzdát se je mu.*

*Nenapase
se ten, kdo žízeň má, když chtivost
neutají;
koušu, koušu a saji,
ten přechá, ten se vrací,
ten zmrá, ten se ziráčí;*

*ze smrti onoho tento teď dobře má se
a dřív, než zemře ten, onen se zrodí zase.*

*Jazyku bláhový, sliny tvé málo ví,
prohoha, zmlkni již, sladká ústa slyš,
která tě žádají, těš se ve snění!
a zdvojí polibek k tvému umlčení.*

5. **Chrobáci** – pohovkové drama

7'30

6. Na ňadra své paní

3'10

*Ach, prs a prs, jak krásná stezka strání
jde po hadrech, z nichž Amor saje hbitě.
Mé divé srdce, jakou to plachou lani
jsi skryto tam, když oči uloví tě?
Proti žáru, jenž krok co krok tě tavi,
snih nedočený štítem stane se ti,
snih, který každou chvíli plamen žhavý
dvou Slunci zasáhne, bez síly rozpouští.
Jdi, jenom jdi, však tajnou stezkou, dále,
neriskuj, neriskuj, byt kročeš tvůj byl smělý,
že musíš, že musíš dát poslední metě vale.
Sklízej a mlč jen, šťastný pěstítel!*

7. **Spadla mi bota** – intimní thriller

3'20

8. Ona je to

2'55

*Ona je to, jež zdvihá ze dna strážní,
kdy žádostem vmach křídél popřán není,
slibujíc mnoha strastem potěšení,
mé naděje, chabé a choré bázní.
Jak Slunce však žhoucími svými svity
výš zvedá mlhy a pak rozpouští je,
opustí mě v ten měk, kdy nejbližší mi je,
v nejbolestnější měnic šťastné city.
Nebohy! proč za vánku poklidného
v přístav láká mě plachty splihle tklivé,
když prchne mi za vlnobití zlého?
Tak jako hráč, jenž čeká v touze chtivé
na míč, aby když posléz dostane ho,
odrazil jej – a chvatněji než dříve.*

9. **Skryté násilí za oknem**

– psycho-dialogický balet

5'50

10. Ergaste líbej!

0'50

*Jsem lačna políbení tvých;
Ergaste, líbej!*

11. **Vláček** – batikovaný animák

2'05

12. Žárlivost

2'40

*Červotoči, pilníku lásky, strážní, která
hryčás mi srdce v každém okamžení,
bílá duši od rána do večera,
mysli druhého ty bodče podezření,
ve džbánu chvíli zmije, krutá vždy a žravá,
blíže v květech, hurpýje v jíle dravá,
prázdný sne bdícího, sláři, jenž temnem
zrak rozumu halší
ty, jenž otravuješ sem a čistě nebe kalíš,
jdi, výpure, co z Averna se vznáší,
kde láska ne, jen zást' navěky raší,
jdi, stine z lodu, k těm, co spadli do propastí.
Však ani peklo, vim, tě nezastřaší.*

13. **Byznys**

– firemně-partnerský spot

3'05

14. Filida

1'10

*Polibek, jedno políbení jen!
Fillido, dáš? Či má být uloupen?
Jestli ho dáš, měj za tu slast můj dík.
Sladký polibek zasáhne jak šíp
než ústa, srdce líp.
A loupežník, ohnivý milovník,
sladký bude, protože sladké není
méně než dar, kradeně políbení.
Polibek, jedno políbení jen!
Fillido, dáš? Či má být uloupen?
Loupež čí dar, ach, co já vim,
ten učini mě vždycky blaženým!*

15. **Neudusíme se?**

– kostýmově-količková konverzačka

3'30

16. **Žena před zrcadlem**

2'25

*Lásko, já pravdu neřekl, když tolikrát
jsem říci neváhal, že milující není,
že její srdce, děmant k nedotčení,
neproklál šíp tvůj ani jedenkrát.
Tady, pro mne tím hůř, se nyní zamiluje
do sebe samé, a tu před zrcadlem jasným
mým sokem stane se a vzhled svůj obdivkrásný,
co já jen zbožňuji, teď sama obdivuje.
Krutá a pyšná ženo, již je k zmaru,
zálibu hledat ve svém smrtelném tvaru,
ve svádci, jenž se vlichocuje.
Věz, že krásna ta, co tě přitahuje,
ne mň než sklo, je z křehkých darů
a jako stín se v světle rozptyluje.*

17. **Pochování vztahu**

– záhrobně-ironická idyla

1'30

18. **Polibky** – finále

2'40

první uvedení: 29. 11. 2012 aula Jiráskova gymnázia v Náchodě,
premiéra: 19. 1. 2013 Městská divadla pražská – Malá scéna ABC

poděkování: Městským divadlům pražským a všem našim partnerům!
délka: 65 minut bez přestávk, kontakt: info@geisslers.cz